

lig Fordel deraf, saa jeg har ikke villet modsætte mig, at man begyndte med den Slags Lamper i disse Kupéer, og efterhaanden som man bliver tilfreds med deres Indførelse, ville de da ogsaa blive forsøgt indførte i de andre Kupéer. Men netop under Hensyn til, at man er begyndt med disse i 1ste og 2den Klasses Kupéer, har jeg ment at kunne slaa fast, at ringere end i 1ste og 2den Klasses Kupéer maa den almindelige Belysning i 3die Klasse ikke være.

Med Hensyn til Belysningen og Opvarmningen af Ventesalene, hvor der er anket over den Ordning, som er fastslaaet længe før min Tid, at Stationsforstanderne ved mangfoldige Stationer faa en bestemt Sum for at besørge Belysning og Opvarmning, skal jeg sige, at jeg ikke agter at forandre denne Ordning; jeg finder den god, formaalstjenlig og for Statskassen økonomisk. Skulde den føre til mangelfuld Belysning og Opvarmning, maa man henvise dem, der lide derunder, til at klage. Jeg kan med saa meget mere Sindsro gøre det, som der i de sidste 2 Aar før i Fjor, da vi ogsaa havde Spørgsmaalet fremme, kun var kommet, om jeg husker ret, én Klage til Generaldirektionen aarlig, og i det sidste Aar slet ingen.

Angaaende Arbejdstiden paa Statsbanernes Værksteder maa jeg holde mig til, hvad jeg sagde herom ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg kender ikke mere til det, end jeg den Gang oplyste, og gaar det for langsomt, saa kunne jo de, der mene dette, f. Eks. henvende sig til mig derom, det have de aldrig gjort. — Med Hensyn til Ildebrande, der vare forarsagede af Statsbanernes Lokomotiver, har jeg den Meddelelse at gøre, at der er opfundet en Gnistfanger, som forhaabentlig vil føre til, at man i vidt Omfang i alt Fald undgaar de sørgelige Brandstiftelser, som vore Lokomotiver unægtelig maa siges at have været Skyld i i de forløbne Aar, og som have kostet Staten ikke saa ringe Summer. Med Hensyn til Principet for Ydelse af Erstatning har jeg i Modsætning til tidligere, men i Tilslutning til en Tanke, som min Forgænger havde givet Udtryk i den sidste Tid, han var Minister, lagt den Betragtning til Grund, at naar det først er givet, at Ildebranden skyldes Gnister fra Lokomotivet, skulle Statsbanerne betale Skaden, selv om man maa sige, at Lokomotivet har været i forskriftsmæssig Orden. Tidligere har man ment at kunne slaa sig til Ro med, at naar Lokomotivet var i forskriftsmæssig Orden,

saa maatte vedkommende finde sig i ikke at faa Erstatning. Naar Lokomotivet virkelig var indrettet saaledes, som Direktionen havde sagt, at det skulde være indrettet, maatte han skyde Resten af Skylden paa Naturen, Naturkræfterne eller hvad han vilde, han fik ikke nogen Erstatning. Det har jeg ikke ment, var nogen følgerigtig Udførelse af Loven om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbane-drift. Jeg var selv med i Udvalget den Gang og ved, hvilke Tanker der laa til Grund. Derfor har jeg slaaet den Ordning, jeg har omtalt, fast. Men netop derfor er det saa meget vigtigere for Staten at faa Gnistfangere, som kunne hindre Gnisterne i at tænde. At dette kan gøres, har man nu al Grund til at tro, siden Ingeniør Borgen fra Charlottenborg har opfundet en saadan Gnistfanger, som Statsbanerne have tilkøbt sig Brugen af, og som altsaa nu bliver indført. Saa haaber jeg, vi kunne slippe for en Del af de Ildebrande, som ellers forarsages af Gnister.

Om Betaling for Arbejdet ved Grusgravning og Snekastning, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds talte om, har jeg ikke noget at føje til, hvad jeg sagde ved 1ste Behandling. Kun saa meget skal jeg med Hensyn til Arbejdsnedlæggelsen ved Moselund oplyse, at den bestod i, at en Del Arbejdere fra Moselund, der lønnes med 2 Kr. daglig, svarende til 25 Øre i Timen, ikke ønskede at fortsætte Arbejdet, medmindre de fik 30 Øre i Timen. Dette mente man ikke at kunne gaa ind paa, og Arbejdet fortsattes da med andre Folk for den gamle Betaling, saa længe der var Brug for Arbejdskraft. Det skal anføres, at paa samme Tidspunkt var Arbejdslønnen hos Egnens Folk 1 Kr. 50 Øre for 8 Timers Arbejde og paa egen Kost. Her var den dog 2 Kr. Da der ved Paabegyndelsen af Arbejdet ved Silkeborg Stations Udvidelse blev Brug for større Arbejdskraft i Moselund Grusgrav, blev der tilbudt Folkene i Moselund Akkord paa Læsningen af Vognene i Grusgraven — Timelønsspørgsmaalet blev slet ikke berørt —, men saa vidt vides var det Arbejdsmændenes Forbund, der ikke vilde tillade Arbejderne at gaa i Akkord, og Arbejdet blev derfor overdraget en Entreprenør, hos hvem Folkene ikke tjene mere, end de vilde have tjent ved at arbejde i den tilbudte Akkord.

Med Hensyn til Arbejdsforholdene paa Lille og Store Bælts Færgerne har jeg ikke ud over, hvad det ærede Medlem